

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. március 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Migráns munkavállalók – Szociális biztonság – Alkalmazandó jogszabályok – 987/2009/EK rendelet– 5. cikk – A1 igazolás – Ideiglenes visszavonás – Kötelező hatály – Csalárd módon megszerzett vagy hivatkozott igazolás – 883/2004/EK rendelet– A 13. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja – Két vagy több tagállamban szokásosan munkavállalóként tevékenységet végző személyek – A bejegyzett székhely szerinti tagállam jogszabályainak alkalmazhatósága – A »bejegyzett székhely« fogalma – Az 1071/2009/EK és az 1072/2009/EK rendelet alapján közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkező vállalkozás – Hatás – Csalárd módon megszerzett vagy hivatkozott engedély”

A C-410/21. és C-661/21. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) a Bírósághoz 2021. július 5-én, illetve 2021. november 4-én érkezett, 2021. június 29-i (C-410/21) és 2021. október 27-i (C-661/21) határozatával terjesztett elő az

FU,

a **DRV Intertrans BV** (C-410/21),

valamint

a **Verbraeken J. en Zonen BV,**

PN (C-661/21)

ellen folytatott büntetőeljárásokban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, M. L. Arastey Sahún (előadó), F. Biltgen, N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- FU és a DRV Intertrans BV képviselőjében F. Vanden Bogaerde advocaat,
- a Verbraeken J. en Zonen BV képviselőjében P. Bekaert és S. Bekaert advocaten,
- PN képviselőjében F. Vanden Bogaerde advocaat,
- a belga kormány képviselőjében S. Baeyens, C. Pochet és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és M. de Ree, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében D. Martin és F. van Schaik, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítélet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a 2012. május 22-i 465/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 149., 4. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) (a továbbiakban: 883/2004 rendelet) 13. cikke (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának, a 465/2012 rendelettel módosított, a 883/2004 rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 284, 1. o.) (a továbbiakban: 987/2009 rendelet) 5. cikkének, a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 51. o.) 11. cikke (1) bekezdésének, valamint a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300, 72. o.) 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket két büntetőeljárás keretében terjesztették elő, amelyeket egyrészt FU és a DRV Intertrans BV (C-410/21. sz. ügy), másrészt a Verbraeken J. en Zonen BV és PN ellen (C-661/21. sz. ügy) társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatos csalások elkövetése miatt indítottak.

Jogi háttér

A 883/2004 rendelet

3 A 883/2004 rendelet (15) preambulumbekkezdése értelmében:

„Szükséges, hogy a Közösségen belül mozgó személyek csak egyetlen tagállam szociális biztonsági rendszere alá tartozzanak az alkalmazandó nemzeti jogszabályok halmozódása és az ebből eredő bonyodalmak elkerülése érdekében”.

4 A 883/2004 rendeletnek „Az alkalmazandó jogszabályok meghatározása” című II. címe tartalmazza e rendelet 11–16. cikkét.

5 E rendelet 11. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni”.

6 Az említett rendelet 13. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A két vagy több tagállamban szokásosan munkavállalóként tevékenységet végző személy a következők hatálya alá tartozik:

[...]

b) ha tevékenységének nem jelentős részét végzi a lakóhely szerinti tagállamban:

i. annak a tagállamnak a jogszabályai, amelyben a vállalkozás vagy munkáltató bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye található, ha a személyt egyetlen vállalkozás vagy munkáltató alkalmazza; [...]

[...]”.

7 Ugyanezen rendelet 72. cikkének a) pontja értelmében a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó igazgatási bizottság (a továbbiakban: igazgatási bizottság) feladata többek között a 883/2004 rendelet vagy a 987/2009 rendelet rendelkezéseiből eredő igazgatási vagy értelmezési kérdések kezelése.

8 A 883/2004 rendelet „Együttműködés” című 76. cikke értelmében:

„[...]”

(4) Az e rendelet hatálya alá tartozó intézmények és személyek kötelesek egymást kölcsönösen tájékoztatni, és egymással együttműködni a rendelet helyes végrehajtásának biztosítása céljából.

[...]

(6) Az e rendelet értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos olyan nehézségek esetén, amelyek egy, a hatálya alá tartozó személy jogait veszélyeztethetik, az illetékes tagállam vagy az érintett személy lakóhelye szerinti tagállam intézménye kapcsolatba lép az érintett tagállam(ok)

intézményével (intézményeivel). Ha észszerű időn belül nem sikerül megoldást találni, az érintett hatóságok kérhetik az igazgatási bizottság beavatkozását”.

- 9 E rendelet 90. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i] 1408/71/EGK tanácsi rendelet [HL 1971. L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.] e rendelet alkalmazásának időpontjától hatályát veszti.

[...]”

A 987/2009 rendelet

- 10 A 987/2009 rendelet (2), és (6) preambulumbekzdése az alábbiakat mondja ki:

„(2) A szociális biztonsági intézmények közötti eredményesebb és szorosabb együttműködés kulcsfontosságú tényező abból a szempontból, hogy a [883/2004 rendelet] hatálya alá tartozó személyek a lehető legrövidebb idő alatt és optimális feltételek mellett élhessenek jogaikkal.

[...]

(6) Bizonyos eljárások megerősítése révén nagyobb jogbiztonságot és átláthatóságot kell biztosítani a [883/2004 rendelet] alkalmazói számára. [...]”

- 11 E rendeletnek a „Más tagállamban kiállított dokumentumok és bizonyítékok jogi értéke” című 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A valamely tagállam intézménye által [a 883/2004 rendelet] és a [jelen rendelet] alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményei mindaddig elfogadják, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.

(2) Amennyiben a dokumentum érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények pontossága tekintetében kétség merül fel, a dokumentumot átvevő tagállami intézmény kéri a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását. A kiállító intézmény felülvizsgálja a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat és szükség esetén visszavonja a dokumentumot.

(3) A (2) bekezdés értelmében az érintett személy által szolgáltatott információ, a dokumentum vagy bizonyíték megalapozottsága vagy az azokban szereplő bejegyzések alapját képező tények tekintetében felmerült kétség esetén a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény az illetékes intézmény kérésére – ha ez lehetséges – elvégzi ezen információ vagy dokumentum szükséges ellenőrzését.

(4) Amennyiben az érintett intézmények között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon napot követően, hogy a dokumentumot kézhez vevő intézmény benyújtotta a kérelmet. Az

igazgatási bizottság hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését”.

- 12 Az említett rendelet 14. cikke (5a) bekezdésének első albekezdése a következőképpen szól:

„A [883/2004 rendelet] II. címének alkalmazása céljából a »bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely« az a bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely, ahol a vállalkozás lényeges döntéseit hozzák, és központi ügyviteli feladatait ellátják.”

- 13 Ugyanezen rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerint:

„Az érintett személy vagy a munkáltató kérésére azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai [a 883/2004 rendelet] II. címe szerint alkalmazandók, tanúsítja, hogy ezeket a jogszabályokat kell alkalmazni, és adott esetben jelzi, hogy mely időpontig és milyen feltételekkel.”

- 14 A 987/2009 rendelet „Az intézmények közötti együttműködés” című 20. cikke kimondja:

„(1) A megfelelő intézmények közlik [a 883/2004 rendelet] II. címe szerint valamely személyre alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállam illetékes intézményével az azon időpont megállapításához szükséges információt, amelytől kezdve a jogszabályokat alkalmazni kell, valamint az azon járulékok megállapításához szükséges információt, amelyek fizetésére a személy és annak munkáltatója vagy munkáltatói e jogszabályok alapján kötelezettek.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai valamely személyre vonatkozóan [a 883/2004 rendelet] II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, az ezen jogszabályok hatálybalépésének időpontjára vonatkozó információt elérhetővé teszi azon tagállam illetékes hatósága számára, amely jogszabályainak hatálya alá a személy a legutóbb tartozott.”

- 15 E rendelet 96. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[Az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i] 574/72/EGK tanácsi rendelet [HL 1972. L 74., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 83. o.] 2010. május 1-jétől hatályát veszti.

[...]

Az 1071/2009 rendelet

- 16 Az 1071/2009 rendeletnek „A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának követelményei” című 3. cikke (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásoknak a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- a) tényleges és állandó székhely valamely tagállamban;

[...]

17 E rendeletnek „A székhely követelményével kapcsolatos feltételek” című 5. cikke a következőképpen szól:

„A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény teljesítéséhez a vállalkozásnak az érintett tagállamban:

- a) rendelkeznie kell az említett tagállamban található telephellyel, ahol fő üzleti dokumentumait tárolja, különös tekintettel az összes számviteli dokumentumra, a személyzet irányításával kapcsolatos dokumentumokra, a vezetési és pihenési időkre vonatkozó adatokat tartalmazó dokumentumokra és minden egyéb olyan dokumentumra, amelyhez az illetékes hatóságnak adott esetben hozzá kell férnie az e rendeletben meghatározott követelmények teljesítésének ellenőrzése céljából. A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező vállalkozások helyiségeiben egyéb dokumentumok is mindenkor hozzáférhetőek legyenek;
- b) amint engedélyt kapott, rendelkeznie kell nyilvántartásba vett vagy az adott tagállam jogszabályaival összhangban más módon forgalomba helyezett teljes tulajdonú, vagy más jogcímen, például feltételes adásvételi szerződés, illetve bérleti vagy lízingszerződés alapján birtokolt egy vagy több gépjárművel;
- c) a b) pontban említett járművekre vonatkozóan tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan, a megfelelő adminisztratív felszereltséggel egy ugyanabban a tagállamban található, a szükséges műszaki berendezésekkel és létesítményekkel ellátott operatív központból kell irányítani.”

18 Az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 3. cikkben meghatározott követelményeket teljesítő fuvarozási vállalkozásnak – kérelemre – engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy a kérelmet benyújtó vállalkozás teljesíti-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.”

19 Ugyanezen rendelet 12. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a vállalkozások, amelyeknek engedélyezték a fuvarozói szakma gyakorlását, továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket. [...]”

Az 1072/2009 rendelet

20 Az 1072/2009 rendelet 3. cikke értelmében:

„A nemzetközi fuvarozás közösségi engedélyhez és – amennyiben a járművezető harmadik ország állampolgára – járművezetői igazolványhoz kötötten végezhető.”

21 E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A közösségi engedélyt egy tagállamnak kell kiadnia e rendeletnek megfelelően bármely olyan fuvarozó számára, aki ellenszolgáltatás fejében árut szállít, és:

- a) az említett tagállamban székhellyel rendelkezik a Közösség és az adott tagállam nemzeti jogszabályainak megfelelően; és

b) a Közösségnek és az adott tagállam közötti árufuvarozási szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó nemzeti jogszabályainak megfelelően a székhelye szerinti tagállamban jogosultságot kapott a nemzetközi közúti árufuvarozásra.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

C-410/21. sz. ügy

- 22 FU a Belgiumban székhellyel rendelkező DRV Intertrans BV ügyvezetője. Házastársával létrehozta a Szlovákiában székhellyel rendelkező Md Intercargo s. r. o társaságot. E két társaság belföldi és nemzetközi fuvarozással foglalkozik.
- 23 Az illetékes szlovák hatóság A1 igazolásokat bocsátott ki, amelyek a 987/2009 rendelet 19. cikkének (2) bekezdése alapján az Md Intercargo társaság több munkavállalójának (a továbbiakban: érintett munkavállalók) a szlovák szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozását tanúsítják.
- 24 FU tevékenységeit és a fent említett társaságok közötti kapcsolatokat a Sociale Inspectie (társadalombiztosítási felügyelet, Belgium; a továbbiakban: belga társadalombiztosítási felügyelet) ellenőrizte, amely megállapította, hogy az Md Intercargót valójában Belgiumból irányítják, és a fuvarozási szolgáltatás nagy részét is ott végzik. A belga társadalombiztosítási felügyelet szerint az Md Intercargót annak érdekében hozták létre, hogy a DRV Intertrans számára olcsó munkaerőt biztosítson munkavállalók kiküldetése révén. Az Md Intercargo, jóllehet a szlovák hatóságok által kibocsátott közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezett, semmilyen releváns gazdasági tevékenységet nem folytatott Szlovákiában, amit e tagállam hatóságai a belga társadalombiztosítási felügyelet kérdésére válaszul megerősítettek.
- 25 A belga társadalombiztosítási felügyelet által ily módon végzett ellenőrzés alapján büntetőeljárás indult FU és a DRV Intertrans ellen a correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (nyugat-flandriai büntetőbíróság, bruggei részleg, Belgium) előtt a 2013. július 17. és 2014. október 11. közötti időszakban a társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatban elkövetett csalás miatt.
- 26 E büntetőeljárás során a belga társadalombiztosítási felügyelet 2016. október 26-án azt kérte a szlovák kiállító intézménytől, hogy visszamenőlegesen vonja vissza az érintett munkavállalókra vonatkozó A1 igazolásokat.
- 27 2016. december 20-i levelében a szlovák kibocsátó intézmény azt válaszolta, hogy hiába próbálta ellenőrizni az MD Intercargo társaságot, és kérte a belga társadalombiztosítási felügyelettől, hogy küldje meg számára vizsgálatának eredményeit és az ezen ügy keretében összegyűjtött valamennyi bizonyítékot annak érdekében, hogy eldönthesse, elfogadja-e a belga szociális biztonsági rendszer visszaható hatályú alkalmazását az érintett munkavállalókra. Figyelembe véve az e társaság tényleges bejegyzett székhelyével kapcsolatos komoly kétségeit és a jelen ítélet 25. és 26. pontjában hivatkozott büntetőeljárás fennállását, a szlovák kiállító intézmény jelezte, hogy ideiglenesen visszavonja az érintett munkavállalókra vonatkozó összes A1 igazolást, így ezek az igazolások már nem rendelkeznek kötőerővel, és a belga hatóságok így folytathatják az említett büntetőeljárást. Mindazonáltal ez a kiállító intézmény hangsúlyozta először is, hogy mind a belga társadalombiztosítási felügyelet által számára megküldendő bizonyítékok, mind a belga bíróságok előtt folyamatban lévő büntetőeljárás eredménye lehetővé teszi majd a számára az érintett

munkavállalókra alkalmazandó jogszabályok végleges meghatározását, másodsor pedig azt, hogy addig is e munkavállalók továbbra is a szlovák szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartoznak, és a szóban forgó A1 igazolások egyikét sem vonják véglegesen vissza.

- 28 2017. május 10-i ítéletével a correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (nyugat-flandriai büntetőbíróság, bruggei részleg) a társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatban elkövetett csalás miatt elítélte FU-t és a DRV Intertransot. Ezt az ítéletet először is helybenhagyta a hof van beroep te Gent (genti fellebbviteli bíróság, Belgium) 2018. október 4-i ítéletével, majd a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) 2019. április 9-i ítéletével hatályon kívül helyezte, és az ügyet visszautalta a hof van beroep te Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) elé.
- 29 Ez utóbbi bíróság 2021. február 11-én hozott ítéletében FU-t és a DRV Intertransot a társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatos csalás miatt bűnösnek mondta ki. Ezen ítéletből kitűnik, hogy figyelembe véve a szlovák kibocsátó intézmény általi ideiglenes visszavonásukat, az alapügy tárgyát képező A1 igazolásokat úgy tekintették, mint amelyek nem kötelezőek, és amelyek ennél fogva az érintett munkavállalókra alkalmazandó szociális biztonsági rendszer tekintetében semmilyen bizonyító erővel nem rendelkeznek. Hasonlóképpen megállapításra került, hogy az MD Intercargo társaság számára kiadott közösségi közúti fuvarozási engedély semmilyen hatással nincs az említett rendszer meghatározására, és nem következik belőle az a megállapítás, hogy e társaság a 883/2004 rendelet és a 987/2009 rendelet alkalmazásában állandó és tényleges telephellyel rendelkezik Szlovákiában.
- 30 FU és a DRV Intertrans ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett a kérdést előterjesztő bíróság, a Hof van Cassatie (semmitőszék) elé. E kérelem keretében egyrészt az alapeljárás felperesei többek között arra hivatkoznak, hogy a 987/2009 rendelet 5. cikke nem teszi lehetővé az A1 igazolások visszavonását vagy ideiglenes felfüggesztését, így a szlovák kiállító intézmény által ideiglenesen visszavont A1 igazolások megőrizték érvényüket. Másrészt az alapeljárás ugyanezen felperesei azt állítják, hogy többek között az 1071/2009 rendelet 5., 11. és 12. cikke, valamint az 1072/2009 rendelet 3. és 4. cikke alapján az, hogy egy vállalat közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, megdönthetetlen bizonyítéka annak, hogy e vállalkozás az azt kibocsátó tagállamban állandó és tényleges székhellyel rendelkezik, ennél fogva a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében vett bejegyzett székhellyel rendelkezik e tagállamban.
- 31 E körülmények között a Hof van Cassatie (semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell e értelmezni a [987/2009 rendelet] 5. cikkét, hogy ha az A1 igazolásokat kiállító tagállam hatóságai a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságainak ezen igazolások visszaható hatályú visszavonására irányuló kérését követően arra szorítkoznak, hogy ideiglenesen visszavonják az igazolásokat, és közlik, hogy [ezen igazolások] már nem rendelkeznek kötőerővel, és így folytatható a foglalkoztatás helye szerinti tagállamban folyamatban lévő büntetőeljárás, és az A1 igazolásokat kiállító tagállam csak e büntetőeljárás jogerős befejezését követően hoz végleges döntést, már nem áll fenn az az A1 igazolások által felállított vélelem, hogy az érintett munkavállalók szabályosan biztosítottak e kiállító tagállam szociális biztonsági rendszerében, és ezen A1 igazolások már nem kötik a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságait? Ha e kérdésre nemleges választ kell adni: a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságai csalás miatt figyelmen kívül hagyhatják az érintett A1 igazolásokat a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel?

- 2) Úgy kell e értelmezni a [883/2004 rendelet] 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját, a [z 1071/2009 rendelet] 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 11. cikkének (1) bekezdését, valamint a [z 1072/2009 rendelet] 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy abból a körülményből, hogy valamely vállalkozás közúti fuvarozási engedélyt szerez az Európai Unió valamely tagállamában az [1071/2009] rendelet és az [1072/2009] rendelet alapján, és ennél fogva tényleges és állandó székhellyel kell rendelkeznie ebben a tagállamban, szükségszerűen az következik, hogy ez kétséget kizáróan bizonyítja, hogy az említett vállalkozásnak a [883/2004 rendelet] 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett bejegyzett székhelye az alkalmazandó szociális biztonsági rendszer meghatározása szempontjából ebben a tagállamban található, és hogy ez a megállapítás köti a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságait?”

C-661/21. sz. ügy

- 32 PN a Mellében (Belgium) székhellyel rendelkező fuvarozási vállalkozás, a Verbraeken J. en Zonen BV (a továbbiakban: Verbraeken) ügyvezetője. Egyébiránt PN egy Litvániában székhellyel rendelkező közösségi közúti fuvarozási és logisztikai szolgáltatásokra szakosodott társaság, az UAB Van Daele F. (a továbbiakban: Van Daele) társtulajdonosa, amely a litván hatóságok által kiállított közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik.
- 33 A belga társadalombiztosítási felügyelet által folytatott vizsgálat szerint PN és a Verbraeken a Van Daelet használta litván sofőrök Belgiumban történő foglalkoztatására. Ez utóbbiak, miután őket Litvániában vették fel, azonnal Belgiumba indultak abból a célból, hogy aláírják munkaszerződéseiket és e tagállamból, a Verbraeken helyiségeiből indulva végezzék tevékenységüket. Elsősorban Belgiumban és a szomszédos országokban mozognak, és kötelező pihenőidőikre visszatérnek e helyiségekbe. A fuvarokmányokat és a tachográfkorongokat a PN mellei irodájában kezelik.
- 34 PN és a Verbraeken ellen többek között a 2011. július 1-je és 2015. december 4. közötti időszakban elkövetett társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatos csalás miatt büntetőeljárás indult.
- 35 2019. szeptember 18-i ítéletével a correctionele rechtbank van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (kelet-keleti büntetőbíróság, genti kollégium, Belgium) PN-t és Verbraekent bűnösnek nyilvánította e bűncselekmény elkövetésében. Ezt az ítéletet a hof van beroep te Gent (genti fellebbviteli bíróság) 2021. március 18-i ítéletével részben hatályon kívül helyezte annyiban, amennyiben az az említett bűncselekményt megvalósító cselekményeket a PN és a Verbraeken tekintetében bizonyítottak minősítette a 2014. január 20. és 2015. december 4. közötti időszakban.
- 36 PN és a Verbraeken fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz, többek között arra hivatkozva, hogy az 1071/2009 rendelet 5., 11. és 12. cikke, valamint az 1072/2009 rendelet 4. cikke alapján az, hogy egy vállalat közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, megdönthetetlen bizonyítéka annak, hogy e vállalkozás az azt kibocsátó tagállamban állandó és tényleges székhellyel rendelkezik, ennél fogva a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében vett bejegyzett székhellyel rendelkezik e tagállamban.

- 37 E körülmények között a Hof van Cassatie (semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell e értelmezni a [883/2004 rendelet] 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját, a [z 1071/2009 rendelet] 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 11. cikkének (1) bekezdését, valamint a [z 1072/2009 rendelet] 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy abból a körülményből, hogy valamely vállalkozás közúti fuvarozási engedélyt kap az Európai Unió valamely tagállamában az [1071/2009 rendelet] és az [1072/2009 rendelet] alapján, és ennél fogva tényleges és állandó székhellyel kell rendelkeznie ebben a tagállamban, az következik, hogy ez kétséget kizáróan bizonyítja, hogy az említett vállalkozásnak a [883/2004 rendelet] 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett bejegyzett székhelye az alkalmazandó szociális biztonsági rendszer meghatározása szempontjából ebben a tagállamban található, és hogy ez a megállapítás köti a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságait?
- 2) A foglalkoztatás helye szerinti tagállam nemzeti bírósága, amely megállapítja, hogy az érintett közúti fuvarozási engedélyt csalárd módon szereztek, figyelmen kívül hagyhatja-e ezt az engedélyt, vagy a foglalkoztatás helye szerinti tagállam hatóságainak a csalás megállapítása alapján először az engedély visszavonását kell kérniük az azt kiadó hatóságoktól?”
- 38 A Bíróság elnöke 2022. szeptember 13-i végzésével elrendelte a C-410/21. sz. és a C-661/21. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A C-410/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdéstről

- 39 A C-410/21. sz. ügyre vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az alapügy tárgyát képező A1 igazolások felülvizsgálata és visszavonása iránti kérelmet követően, amelyet a belga társadalombiztosítási szerv a szlovák kibocsátó intézménynek címzett, ez utóbbi, mivel kétségei voltak az ezen igazolások kiállításának alapjául szolgáló tényeket és az érintett munkavállalókra alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokat illetően, kijelentette, hogy az említett igazolásokat ideiglenesen visszavonja, és azok nem rendelkeznek kötőerővel mindaddig, amíg e kibocsátó intézmény meg nem határozza az érintett munkavállalókra alkalmazandó szociális biztonsági rendszert, és következésképpen nem dönt az említett kérelem tárgyában azt követően, hogy lezárult a belga bíróságok előtt az alapeljárásban szereplő vádlottakkal szemben olyan cselekmények miatt indított büntetőeljárás, amelyek ugyanezen igazolások csalárd módon történő megszerzésével vagy felhasználásával járhattak.
- 40 Így a szlovák kiállító intézmény azzal, hogy „ideiglenesen visszavonta” az alapügy tárgyát képező A1 igazolásokat, végső soron meghatározott időszakra fel kívánta függeszteni ezen igazolások joghatásait.
- 41 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a C-410/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 987/2009 rendelet 5. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a valamely tagállam illetékes intézménye által kiállított A1 igazolás többé nem köti a munkavégzés helye szerinti tagállam intézményeit és bíróságait, amennyiben az ezen utóbbi tagállam illetékes intézménye által a kibocsátó intézménynek címzett felülvizsgálat és visszavonás iránti kérelmet követően ezen utóbbi intézmény kijelentette, hogy a kérelemtől történő végleges határozathozataláig felfüggeszti ezen igazolás kötelező joghatásait.

Az ezen első kérdésre adandó nemleges válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság ezt követően arra keres választ, hogy ilyen körülmények között a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósága, amely előtt büntetőeljárást indítottak olyan személyek ellen, akiket azzal gyanúsítanak, hogy ugyanezen A1 igazolást csalárd módon szereztek meg vagy használták fel, megállapíthatja-e mindazonáltal csalás fennállását, és következésképpen figyelmen kívül hagyhatja-e az említett igazolást.

- 42 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 574/72 rendeletben előírt E 101-es igazolás helyébe lépő A1 igazolások az azon tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény által a 987/2009 rendelet II. címe alapján kiállított típus-formanyomtatványnak felelnek meg, amely tagállam szociális biztonsági jogszabályait alkalmazni kell, amely igazolást a célból állítottak ki, hogy többek között e rendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében tanúsítsa, hogy a 883/2004 rendelet II. címének bizonyos rendelkezései szerinti valamely helyzetben lévő munkavállalók e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak. Ezáltal – azon elv értelmében, hogy a munkavállalók csak egy szociális biztonsági rendszerben lehetnek biztosítottak – ezen igazolás szükségképpen feltételezi, hogy más tagállamok szociális biztonsági rendszerei nem alkalmazhatóak (2020. május 14-i Bouygues travaux publics és társai ítélet, C-17/19, EU:C:2020:379, 38. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Amint arra a Bíróság már rámutatott, a 987/2009 rendelet kodifikálta a Bíróságnak az E 101-es igazolás hatályára és joghatásaira vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, valamint az érintett tagállamok intézményei között ezen igazolás érvényessége vagy pontossága tárgyában felmerült esetleges nézeteltérések megoldása érdekében követendő eljárást azáltal, hogy rögzíti egyrészt az ilyen igazolás kötelező jellegét, valamint a kiállító intézménynek az említett igazolás érvényességének értékelésére vonatkozó kizárólagos hatáskörét, másrészt azáltal, hogy kifejezetten átveszi az érintett tagállamok illetékes intézményei közötti párbeszédre irányuló eljárást és az igazgatási bizottság előtti, az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárást mind az ezen intézmények által kiállított dokumentumok helytállóságával, mind pedig az érintett munkavállalóra alkalmazandó jogszabály meghatározásával kapcsolatos jogviták megoldása céljából (lásd: 2018. szeptember 6-i Alpenrind és társai ítélet, C-527/16, EU:C:2018:669, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Közelebbről a 987/2009 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a valamely tagállam intézménye által a 883/2004 rendelet és a 987/2009 rendelet alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményei mindaddig elfogadják, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.
- 45 E tekintetben a Bíróság már pontosította, hogy a valamely tagállam illetékes intézménye által kiállított A1 igazolás nemcsak a tevékenység végzésének helye szerinti tagállam intézményeit, hanem e tagállam bíróságait is köti (2018. szeptember 6-i Alpenrind és társai ítélet, C-527/16, EU:C:2018:669, 47. pont).
- 46 A 987/2009 rendelet 5. cikkének (2)–(4) bekezdése pontosítja a 883/2004 rendelet 76. cikkének (6) bekezdésében előírt eljárás alkalmazásának részletes szabályait az ezen 5. cikk (1) bekezdésében említett dokumentumokat és bizonyítékokat átvevő tagállami intézmény és az e dokumentumokat kibocsátó tagállami intézmény közötti viták rendezése céljából. Konkrétabban az említett 5. cikk (2) és (3) bekezdése pontosan meghatározza azokat a lépéseket, amelyeket ezen intézményeknek követniük kell az ilyen dokumentumok és bizonyítékok érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények pontossága tekintetében felmerülő kételyek

- esetén, kötelezve a kiállító intézményt arra, hogy vizsgálja felül a kiállításának alapját képező indokokat, és szükség esetén vonja vissza a dokumentumot. Ugyanezen 5. cikk (4) bekezdése pedig kimondja, hogy amennyiben az érintett intézmények között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, amely hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését.
- 47 Először is azt kell megvizsgálni, hogy az az A1 igazolás, amelynek a joghatásait ideiglenesen felfüggesztették, nem rendelkezik-e kötelező joghatással ezen ideiglenes felfüggesztés időtartama alatt a tagállamok intézményeire és bíróságaira nézve.
- 48 E tekintetben először is a 987/2009 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy csak az A1 igazolások visszavonása és érvénytelenné nyilvánítása fosztja meg azokat a tagállamok intézményeire és bíróságaira nézve kötelező joghatásaiktól.
- 49 Mivel az európai uniós jogalkotó által használt „visszavonás” kifejezés jogi értelemben magában foglalja valamely aktus megsemmisítését vagy az azt kibocsátó közigazgatási határozat alapján történő visszamenőleges megszüntetését, a 987/2009 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének szövege azt sugallja, hogy a kibocsátó intézménynek az A1 igazolás ideiglenes felfüggesztéséről szóló határozata nem vonja maga után az ahhoz kapcsolódó kötelező joghatások elvesztését. Ezt az értelmezést támasztja alá az a tény is, hogy az uniós jogalkotó a visszavonás esetén kívül az A1 igazolásokhoz kapcsolódó kötelező joghatások elvesztését csak ezen igazolások érvénytelenségének megállapítása esetére írta elő, amely megállapítás szintén az említett igazolások megsemmisítésével egyenértékű végleges aktusnak minősül.
- 50 Másodszor, az A1 igazolás 987/2009 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában történő visszavonása iránt egy másik tagállam intézménye által benyújtott kérelem tárgyában eljáró kibocsátó intézménynek a 883/2004 rendelet 76. cikkének (6) bekezdésében előírt, az intézmények közötti párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárás keretében kell meghoznia határozatát, amely eljárás alkalmazási szabályait a 987/2009 rendelet 5. cikkének (2)–(4) bekezdése határozza meg, amennyiben, az említett igazolás kiállítása megalapozottságának felülvizsgálatát követően a kibocsátó intézmény úgy véli az érintett munkavállaló valós helyzetére tekintettel, hogy szociális biztonsági rendszere nem alkalmazandó e munkavállaló tekintetében.
- 51 Ebből az következik, hogy kizárólag az A1 igazolás visszavonására vonatkozó határozat, amelyet a kiállító intézmény e párbeszédre és álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárásnak megfelelően, és ennél fogva az ilyen igazolás kiállítása megalapozottságának felülvizsgálatát és az érintett munkavállalóra alkalmazandó szociális biztonsági rendszer meghatározását követően hozott, foszthatja meg az említett igazolást kötelező joghatásaitól.
- 52 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy a 883/2004 rendeletet és a 987/2009 rendeletet alkalmazó tagállamok intézményeinek ezt a párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárást tiszteletben kell tartaniuk, amikor az érintett tagállamok intézményei között nézeteltérések állnak fenn egy A1 igazolás érvényessége vagy pontossága tekintetében (lásd ebben az értelemben, az 1408/71 rendelettel kapcsolatban: 2017. április 27-i A-Rosa Flussschiff ítélet, C-620/15, EU:C:2017:309, 53. pont).

- 53 Márpedig annak elfogadása, hogy a kiállító intézmény akár csak ideiglenesen is megfoszthatja az A1-es igazolást kötelező joghatásaitól anélkül, hogy előzetesen felülvizsgálta volna az igazolás kiállításának megalapozottságát, vagy meghatározta volna, hogy melyik az érintett munkavállalóra alkalmazandó szociális biztonsági rendszer, sértené mind az említett párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárás végrehajtási szabályait, mind annak célját.
- 54 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a 883/2004 és a 987/2009 rendelet keretében milyen jelentősége van az egyetlen tagállam jogszabályai alkalmazásának, a lojális együttműködésnek és a jogbiztonság elvének, amelyek mind a Bíróságnak az E 101-es igazolások kötelező hatályára vonatkozó ítélkezési gyakorlatának alapjául szolgáltak. Ugyanis, noha a jogbiztonság elvét többek között a 987/2009 rendelet (6) preambulumbekzdése, a munkavállalók egyetlen szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozását pedig a 883/2004 rendelet (15) preambulumbekzdése, valamint 11. cikkének (1) bekezdése mondja ki, addig a lojális együttműködés elve mind a 883/2004 rendelet 76. cikkéből, mind pedig a 987/2009 rendelet (2) preambulumbekzdéséből és 20. cikkéből is következik (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 6-i Alpenrind és társai ítélet, C-527/16, EU:C:2018:669, 45. pont).
- 55 Márpedig a jelen ítélet 53. pontjában említett esetben ezen eljárás be nem tartása miatt sérülne a párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárás alapját képező lojális együttműködés elve.
- 56 Egyébiránt ilyen esetben a szóban forgó A1-es igazolás kötelező joghatásának hiánya lehetővé tenné más tagállamok intézményei, különösen pedig az említett igazolás helytállóságával és érvényességével kapcsolatban kétségeket támasztó tagállam intézményei számára, hogy az érintett munkavállalót a saját szociális biztonsági rendszerük hatálya alá vonják. Ekként a 987/2009 rendelet 5. cikkének olyan értelmezésével, amely lehetővé teszi a kibocsátó intézmény számára az A1 igazolás ideiglenes felfüggesztését, megfosztva ezzel azt a hozzá kapcsolódó kötelező joghatásoktól, fokozódna annak a kockázata, hogy az érintett munkavállalók több tagállam szociális biztonsági rendszerébe fognak tartozni, sérülhetne továbbá az alkalmazandó rendszer kiszámíthatósága, ekként pedig a jogbiztonság is (lásd ebben az értelemben, az 1408/71 rendelettel kapcsolatban: 2020. április 2-i CRPNPAC és Vueling Airlines ítélet, C-370/17 és C-37/18, EU:C:2020:260, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az ilyen kockázat nem hárítható el az A1 igazolást kiállító intézmény azon nyilatkozatával, amely pontosítja, hogy az említett igazolás kötelező joghatásai ideiglenes megszűnésének időszaka alatt az érintett munkavállaló továbbra is szociális biztonsági rendszerének hatálya alá tartozik. Egy ilyen nyilatkozat ugyanis nem válthatja ki az A1 igazolás sajátos joghatásait, amelyek között szerepel a kötelező joghatása az ezen igazolásokat kiállító intézmény tagállamától eltérő tagállamok intézményeivel és bíróságaival szemben.
- 58 Negyedszer és utolsósorban, figyelembe véve azokat a bonyodalmakat, amelyeket a szociális biztonsági rendszerek esetleges halmozódása előidézhethet, a 987/2009 rendelet 5. cikkének olyan értelmezése, mint amelyet a jelen ítélet 56. pontja felidéz, veszélyeztethetné mind az A1 igazolások, mind az e rendelet II. címében előírt anyagi jogi szabályozás által követett végső célt, azaz a munkavállalók szabad mozgásának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának megkönnyítését (lásd analógia útján: 2018. február 6-i Altun és társai ítélet, C-359/16, EU:C:2018:63, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 59 A fentiekből következik, hogy az A1 igazolás, jóllehet azt ideiglenesen felfüggesztették a kiállító intézmény határozatával, nincs megfosztva kötelező joghatásaitól ezen ideiglenes felfüggesztés időszaka alatt, így továbbra is köti a tagállamok intézményeit és bíróságait.
- 60 Másodszor meg kell tehát vizsgálni, hogy a jelen ítélet 39. pontjában említettekhez hasonló körülmények között a munkavégzés helye szerinti tagállamnak a szóban forgó A1 igazolás csalárd megszerzésével vagy csalárd módon történő felhasználásával gyanúsított személyek ellen indított büntetőeljárás keretében eljáró bírósága mindazonáltal megállapíthatja-e a csalás fennállását, és következésképpen figyelmen kívül hagyhatja-e ezt az igazolást.
- 61 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a fogadó tagállamnak az A1 igazolások csalárd módon történő megszerzésére utaló tényállás miatt a munkáltatóval szemben indított eljárást lefolytató bírósága kizárólag akkor hozhat jogerős határozatot a csalás fennállásáról, és kizárólag akkor hagyhatja figyelmen kívül ezeket az igazolásokat, ha megállapítja – azt követően, hogy szükség szerint nemzeti joga alapján felfüggesztette a bírósági eljárást –, hogy miután haladéktalanul megindították a 883/2004 rendelet 84a. cikkének (6) bekezdésében előírt, párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárást, az említett igazolásokat kiállító intézmény mellőzte ezen igazolások felülvizsgálatát, és adott esetben ugyanezen igazolások megsemmisítése vagy visszavonása révén nem foglalt észszerű határidőn belül állást a fogadó tagállam illetékes intézménye által benyújtott bizonyítékokról (lásd analógia útján: 2020. április 2-i CRPNPAC és Vueling Airlines ítélet, C-370/17 és C-37/18, EU:C:2020:260, 80. pont).
- 62 Ugyanis, amint azt a Bíróság már megállapította, ez a párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárás kötelező előfeltételt képez annak meghatározása céljából, hogy teljesülnek-e a csalás fennállásának feltételei, és hogy ebből következően a szóban forgó A1 igazolások érvényességét és az érintett munkavállalókra alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokat illetően minden hasznos következtetést levonjanak. Tehát a fogadó tagállam bírósága, amennyiben előtte az alapügyhöz hasonló büntetőeljárást indítottak, nem hagyhatja figyelmen kívül az említett, párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárást (lásd analógia útján: 2020. április 2-i CRPNPAC és Vueling Airlines ítélet, C-370/17 és C-37/18, EU:C:2020:260, 71. és 73. pont).
- 63 A jelen ügyben, noha a párbeszédre és az álláspontok összeegyeztetésére irányuló eljárást megindították, az alapügy tárgyát képező A1 igazolásokat kiállító intézmény azonban, figyelmen kívül hagyva ezen eljárás alkalmazásának részletes szabályait, úgy határozott, hogy elhalasztja ezen igazolások érvényességének felülvizsgálatát és az érintett munkavállalókra alkalmazandó szociális biztonsági rendszer értékelését a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósági előtt folyamatban lévő büntetőeljárás befejezéséig.
- 64 Ilyen körülmények között úgy tűnik, hogy az említett kibocsátó intézmény nem vizsgálta felül azokat az igazolásokat, amelyek csalárd megszerzését vagy felhasználását a fent említett büntetőeljárás keretében vitatták, és észszerű határidőn belül nem foglalt állást a fogadó tagállam illetékes intézménye által e tekintetben előterjesztett bizonyítékokkal kapcsolatban.
- 65 Következésképpen az említett információkra való hivatkozás lehetőségét az említett büntetőeljárás keretében is biztosítani kell annak érdekében, hogy a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósága figyelmen kívül hagyja a szóban forgó igazolásokat (lásd: 2018. február 6-i Altun és társai ítélet, C-359/16, EU:C:2018:63, 55. pont).

- 66 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy biztosítani kell annak lehetőségét, hogy azok a személyek, akik egy bírósági eljárás keretében a kiküldött munkavállalók csalárd módon megszerzett igazolásokkal történő alkalmazását felróják, a tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó garanciák tiszteletben tartása mellett vitathassák az ezen eljárás alapjául szolgáló információkat, mielőtt a nemzeti bíróság adott esetben ezen igazolások figyelmen kívül hagyása mellett döntene, és az alkalmazandó nemzeti jog alapján megállapítaná az említett személyek felelősségét (2018. február 6-i Altun és társai ítélet, C-359/16, EU:C:2018:63, 56. pont).
- 67 Következésképpen a jelen ítélet 39. pontjában említettekhez hasonló körülmények között a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósága, amelyhez az A1 igazolás csalárd megszerzésével vagy felhasználásával gyanúsított személyek ellen indított büntetőeljárás keretében fordultak, megállapíthatja a csalás fennállását, és ennek következtében figyelmen kívül hagyhatja ezt az igazolást, feltéve hogy tiszteletben tartják az e személyeknek biztosítandó tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó garanciákat.
- 68 A fenti megfontolásokra tekintettel a C-410/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 987/2009 rendelet 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállam illetékes intézménye által kiállított A1 igazolás köti a munkavégzés helye szerinti tagállam intézményeit és bíróságait, még akkor is, ha az ezen utóbbi tagállam illetékes intézménye által a kibocsátó intézménynek címzett felülvizsgálat és visszavonás iránti kérelmet követően ezen utóbbi intézmény kijelentette, hogy a kérelemről történő végleges határozathozataláig ideiglenesen felfüggeszti ezen igazolás kötelező joghatásait. Ilyen körülmények között a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósága, amely előtt büntetőeljárást indítottak olyan személyek ellen, akiket azzal gyanúsítanak, hogy ugyanezen A1 igazolást csalárd módon szereztek meg vagy használták fel, mindazonáltal megállapíthatja csalás fennállását, és következésképpen figyelmen kívül hagyhatja ezen igazolást e büntetőeljárás céljából, feltéve hogy egyrészt észszerű idő telt el anélkül, hogy a kibocsátó intézmény felülvizsgálta volna ugyanezen igazolás kibocsátásának megalapozottságát, és állást foglalt volna – adott esetben a szóban forgó igazolás megsemmisítése vagy visszavonása révén – azon, a fogadó tagállam illetékes intézménye által előterjesztett konkrét bizonyítékokkal kapcsolatban, amelyek arra engednek következtetni, hogy az említett igazolást csalárd módon szereztek meg vagy arra csalárd módon hivatkoztak, másrészt hogy tiszteletben tartják az e személyeknek biztosítandó tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó garanciákat.

A C-410/21. sz. ügyben előterjesztett második kérdéstről és a C-661/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdéstről

- 69 A C-410/21. sz. ügyben előterjesztett második kérdésével és a C-661/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját az 1071/2009 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének, valamint az 1072/2009 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának fényében úgy kell-e értelmezni, hogy az, hogy egy vállalkozás valamely tagállam illetékes hatóságai által kiállított közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, e vállalkozás bejegyzett székhelyének a kiállító tagállamban való létesítésére vonatkozó megdönthetetlen bizonyítéknak minősül az alkalmazandó nemzeti szociális biztonsági jogszabálynak a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti meghatározása szempontjából.

- 70 Amint az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekből kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság kétségei abból erednek, hogy a közösségi közúti fuvarozási engedélynek valamely vállalkozás részére történő kiállítása többek között ahhoz van kötve, hogy az érintett vállalkozás a kiállítás szerinti tagállamban az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett állandó és tényleges székhellyel rendelkezzen.
- 71 Ilyen követelmény következik többek között az 1072/2009 rendelet 4. cikkének (1) bekezdéséből is.
- 72 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja értelmében vett „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” fogalma megfelel-e az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „állandó és tényleges székhely” fogalmának.
- 73 Ami először is a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja értelmében vett „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” fogalmát illeti, e rendelkezés előírja, hogy a két vagy több tagállamban szokásosan munkavállalóként tevékenységet végző személy, ha tevékenységének nem jelentős részét végzi a lakóhely szerinti tagállamban, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelyben a vállalkozás vagy munkáltató bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye található.
- 74 A 987/2009 rendelet 14. cikkének (5a) bekezdése pontosítja, hogy a 883/2004 rendelet II. címének alkalmazása céljából, amely címnek az 13. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja a részét képezi, a »bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely« az a bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely, ahol a vállalkozás lényeges döntéseit hozzák, és központi ügyviteli feladatait ellájtják.
- 75 Ebből az következik, hogy azon tagállam meghatározása szempontjából, amelynek a szociális biztonságra vonatkozó jogszabályait alkalmazni kell, a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában szereplő „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” kapcsoló tényezőt az a hely határozza meg, ahonnan a vállalkozást ténylegesen irányítják és szervezik.
- 76 Másodszor, ami az „állandó és tényleges székhelynek” az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett fogalmát illeti, amint az e rendelet 5. cikkéből kitűnik, az a körülmény, hogy egy vállalkozás az említett 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „állandó és tényleges székhellyel” rendelkezik, először is azt jelenti lényegében, hogy rendelkezik olyan helyiséggel, ahol a fő üzleti dokumentumait tárolja, másodszor rendelkezik nyilvántartásba vett gépjárművel, harmadszor pedig járművekre vonatkozóan tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan, a megfelelő adminisztratív felszereltséggel, a szükséges műszaki berendezésekkel és létesítményekkel ellátott operatív központból irányítja.
- 77 Ebből következően az „állandó és tényleges székhelynek” az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett fogalma lényegében arra a helyre utal, ahol a vállalkozás fő üzleti dokumentumait tárolja, és ahol a vállalkozás berendezései, valamint adminisztratív és műszaki berendezései és létesítményei találhatóak.
- 78 Tehát a fuvarozási vállalkozás székhelye közösségi közúti fuvarozási engedély megszerzése szempontjából szükséges meghatározásának kritériumai eltérnek az ilyen vállalkozás bejegyzett székhelyének a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja értelmében történő meghatározásához alkalmazott szempontoktól.

- 79 Így, bár az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett állandó és tényleges székhely, valamint az a hely, ahol valamely vállalkozás vagy munkáltató lényeges döntéseit hozza és központi ügyviteli feladatait ellátja, kétségtől egybeeshet, ez nem feltétlenül van így.
- 80 Következésképpen a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja értelmében vett „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” fogalma nem felel meg az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „állandó és tényleges székhely” fogalmának.
- 81 E körülmények között az, hogy egy vállalkozás közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, olyan tényező lehet, amelyet bejegyzett székhelyének vagy üzletviteli helyének meghatározása során figyelembe lehet venni a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján alkalmazandó nemzeti szociális biztonsági jogszabályok meghatározása céljából, de nem tekinthető automatikusan e körülmény bizonyítékának, még kevésbé megdönthetetlen bizonyítékának, és nem tekinthető úgy, hogy köti a munkavégzés helye szerinti tagállam hatóságait.
- 82 A fenti megfontolásokra tekintettel a C-410/21. sz. ügyben előterjesztett második kérdésre és a C-661/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját az 1071/2009 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének, valamint az 1072/2009 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának fényében úgy kell értelmezni, hogy az, hogy egy vállalkozás valamely tagállam illetékes hatóságai által kiállított közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, nem minősül az e vállalkozás bejegyzett székhelyének a kiállító tagállamban való létesítésére vonatkozó megdönthetetlen bizonyítéknak az alkalmazandó nemzeti szociális biztonsági jogszabálynak a 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti meghatározása szempontjából.

A C-661/21. sz. ügyben előterjesztett második kérdéstről

- 83 A C-410/21. sz. ügyben előterjesztett második kérdésre és a C-661/21. sz. ügyben előterjesztett első kérdésre adott válasza tekintettel az utóbbi ügyben előterjesztett második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

- 84 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A 2012. május 22-i 465/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkét**

a következőképpen kell értelmezni:

a valamely tagállam illetékes intézménye által kiállított A1 igazolás köti a munkavégzés helye szerinti tagállam intézményeit és bíróságait, még akkor is, ha az ezen utóbbi tagállam illetékes intézménye által a kibocsátó intézménynek címzett felülvizsgálat és visszavonás iránti kérelmet követően ezen utóbbi intézmény kijelentette, hogy a kérelemről történő végleges határozathozataláig ideiglenesen felfüggeszti ezen igazolás kötelező joghatásait. Ilyen körülmények között a munkavégzés helye szerinti tagállam bírósága, amely előtt büntetőeljárást indítottak olyan személyek ellen, akiket azzal gyanúsítanak, hogy ugyanezen A1 igazolást csalárd módon szereztek meg vagy használták fel, mindazonáltal megállapíthatja csalás fennállását, és következésképpen figyelmen kívül hagyhatja ezen igazolást e büntetőeljárás céljából, feltéve hogy egyrészt észszerű idő telt el anélkül, hogy a kibocsátó intézmény felülvizsgálta volna ugyanezen igazolás kibocsátásának megalapozottságát, és állást foglalt volna – adott esetben a szóban forgó igazolás megsemmisítése vagy visszavonása révén – azon, a fogadó tagállam illetékes intézménye által előterjesztett konkrét bizonyítékokkal kapcsolatban, amelyek arra engednek következtetni, hogy az említett igazolást csalárd módon szereztek meg vagy arra csalárd módon hivatkoztak, másrészt hogy tiszteletben tartják az e személyeknek biztosítandó tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó garanciákat.

- 2) A 465/2012 rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 11. cikke (1) bekezdésének, valamint a nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának fényében

a következőképpen kell értelmezni:

az, hogy egy vállalkozás valamely tagállam illetékes hatóságai által kiállított közösségi közúti fuvarozási engedéllyel rendelkezik, nem minősül az e vállalkozás bejegyzett székhelyének a kiállító tagállamban való létesítésére vonatkozó megdönthetetlen bizonyítéknak az alkalmazandó nemzeti szociális biztonsági jogszabálynak a 465/2012 rendelettel módosított 883/2004 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti meghatározása szempontjából.

Aláírások